

tekten er raadgivende, og som Ministeriet formentlig ikke vilde kunne paalægge Bygningsinspektørerne at beskæftige sig med. Det vilde derfor, saafremt Tilsynet fratages Arkitekten, være nødvendigt mod Vederlag at antage særlig sagkyndig Assistance til Varetagelsen af disse Spørgsmaal.

Endelig kan nævnes, at det af Hensyn til at paase, at Bevillingerne ikke overskrides, og at Fordelingen af de bevilgede Beløb imellem Bygningerne sker paa rimelig Maade, er af stor Betydning, at Regnskabet vedrørende Vedligeholdelsen af samtlige Bygninger føres af den samme Arkitekt.

Justitsministeriet maa derfor finde det aldeles paakrævet, at man bibeholder en Ordning som den nuværende, hvorunder Justitsministeriet faar Bistand fra en enkelt Arkitekt med særlig Indsigt i disse Spørgsmaal og med et samlet Overblik over alle Ministeriets Bygninger og de henhørende Bevillinger. Det er endvidere af stor Betydning, at Justitsministeriets egen Arkitekt i paakommende Tilfælde er til Raadighed til personlig Forhandling i Ministeriet om de verserende Sager.

Justitsministeriet skal i Henhold til det anførte foreslaa, at der i det foreliggende Udkast foretages følgende Ændringer:

1) Til § 5, Stk. 1, tilføjes:

„Paa de under Justitsministeriet hørende Bygninger kommer Bestemmelserne i § 2, Litr. a—b og d—h, ikke til Anvendelse“,

2) Til § 8 tilføjes til Stk. 1:

„Under Justitsministeriet ansættes en Bygningsinspektør, der varetager de under § 9 anførte Forretninger, for saa vidt angaar de under Justitsministeriet hørende Bygninger“

og til Stk. 3:

„, dog for saa vidt angaar Bygningsinspektøren under Justitsministeriet efter Forhandling med dette“.

E. Thune Jacobsen.

Berning.

Til Indenrigsministeriet.